

efter bestemmelserne i § 50, stk. 3, i lønnings- og pensionsloven af 1958, udtrædelsesgodtgørelse fra pensionskasse, beløb der udbetales som genkøbsværdi ved ophævelse af f. eks. en rateforsikring i pensionsøjemed og udbetaling ved ophævelse af indeksordning på forsikrings- eller opsparingsbasis. Den foreslåede undtagelse for indekskontrakter, som ophæves inden 2 år, svarer til renteforsikringslovens § 6 a, jfr. bemærkningerne til § 18, *ad stk. 1*, og til § 22. Om bonusudbetalinger kan henvises til forslaget § 46-47.

Efter reglerne i stk. 2 skal 35 pct. afgift endvidere svares, hvis retten til løbende udbetalinger fra visse ordninger tilfalder personer, der ikke skal svare indkomstskat af udbetalingerne i henhold til § 20. Denne regel vedrører tilfælde, hvor der efter de pågældende ordningers indhold er mulighed for at udbetale løbende ydelser til andre end arbejdstageren eller selvpensionisten selv, hans efterlevende ægtefælle eller hans livsarvinger under 24 år. Sådanne tilfælde kan forekomme for enkelte pensionskasseordninger samt for pensionsforsikring med garanterede udbetalinger, jfr. § 5, og for rateforsikring. Derimod har det ikke været nødvendigt at medtage indeksordninger her, idet det følger af forslaget § 15 sammenholdt med loven om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparing, at en indeksordning ophører ved interessentens død, således at afgiftspligt indtræder i medfør af forslaget § 30.

Hvis f. eks. retten til rateudbetalinger fra en rateforsikring i pensionsøjemed tilfalder en livsarving over 24 år — eller eventuelt en fjernere beslægtet eller ubeslægtet arving — skal der herefter, uanset om forsikringen ophæves eller ej, svares 35 pct. afgift af forsikringens værdi på tidspunktet for rettens erhvervelse. Det samme gælder, hvis en livsarving under udbetalingsperioden fylder 24 år, således at der her skal svares afgift af forsikringens værdi ved det fyldte 24. år. Har den pågældende kun ret til en del af forsikringsydelse, er der efter reglerne i forslaget § 30, stk. 3, mulighed for at begrænse afgiftspligten i tilsvarende omfang.

Disse regler kan sammenholdes med § 37, hvor efter ordningen ophører som pensionsordning i skattemæssig henseende i det omfang afgiftspligt er indtrådt. Hvis talen er om en forsikring, hvorfra ratevis udbetaling sker, efter at afgiftsberigtigelse har fundet sted, vil forsikringen herefter være omfattet af forslaget § 50, stk. 4, og § 53, således at indkomstskat alene skal svares af den del af raterne, der efter disse bestemmelser skal anses som rentetilvækst efter afgiftspligtens indtræden.

Til § 30.

ad stk. 1.

Efter reglerne i kapitel I er det ikke en skattemæssig betingelse for en pensionsordning, at ejeren er afskåret fra at råde over midlerne i strid med ordningens indhold, jfr. herved de indledende bemærkninger til afsnit I. Ligesom der vil kunne ske udbetaling „i utide“ — med den virkning, at der skal svares afgift af det udbetalte beløb efter reglerne i forslaget § 28-29 — er der derfor også mulighed for på anden måde, f. eks. ved overdragelse, pantsætning eller lignende, at råde således over pensionsmidlerne, at pensionsformålet herved forflygtiges. Ved sådanne dispositioner vil der indtræde pligt til at svare 35 pct.-afgift i medfør af reglerne i § 30, der er fælles for alle de af kapitel I omfattede ordninger.

Reglen om „overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant“ vil bl. a. omfatte belåning af den pågældende police eller konto m. v. Herved adskiller bestemmelsen sig fra renteforsikringslovens bestemmelser, hvorefter f. eks. belåning af en inkonvertibel annuitetsforsikring, der ikke er led i en pensionsordning mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager, ikke medfører afgiftspligt, jfr. bemærkningerne til §§ 8-9. Om belåning, der er sket efter de nugældende regler, kan i øvrigt henvises til overgangsbestemmelserne i forslaget §§ 67-68.

Reglen vil også omfatte eventuel kreditorforfølgning i form af udlæg, udpantning eller arrest, hvis kreditorforfølgning retsgyldigt måtte kunne ske, jfr. herved bemærkningerne til §§ 12-13.

Som eksempler på „andre dispositioner m. v., der medfører, at ordningen ikke længere opfylder betingelserne i kapitel I“, kan nævnes aftaler om udbetalingsvilkår, der ikke er forenelige med §§ 2-15, indsettelse af andre begunstgede end efterlevende ægtefælle eller livsarvinger eller indføjeelse af andre arbejdsgiverforbehold end de i § 17 omhandlede. Reglerne skal også dække begivenheder i øvrigt, der medfører, at betingelserne i kapitel I ikke er opfyldt, herunder en indeksordnings ophør ved interessentens død. Derimod omfatter reglen ikke den „begivenhed“, at ejeren efter reglerne i § 1 vælger beskatning efter § 50.

Afgiften skal beregnes af det beløb eller de værdier, som på tidspunktet for dispositionen kunne være udbetalt den pågældende ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af fripolice eller lignende, opgjort på grundlag af den af forsikringsselskaberne sædvanligt benyttede rentefod. Fripoliceværdien må opgøres uden hensyntagen til konkret foreliggende helbredsoplysninger. Hvis dispositionen vedrører f. eks. en liv- eller over-